

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת משפטים תש"פ

פרשה מאירה

כמה משפטים!

בפרשת משפטים כתובות מצוות רבות מאד. במיוחד עוסקת הפרשה במצוות שבין אדם לחברו ובדיני ממונות. התורה ממש אומרת לנו כיצד להתנהג בכל יום ויום, בינינו ובין חברינו ושכנינו.

אבל למה? מה אכפת לה' שנעשה מה שאנחנו רוצים? מדוע הוא נתן לנו הרבה מצוות שקשורות לכל יום ולכל זמן כמעט?

הסבה היא, שה' רוצה שהחיים שלנו יהיו חיים טובים ומוסריים. ה' רוצה שהבנים שלו, עם ישראל, יתנהגו בצורה טובה גם בינם לבין חבריהם. לכן הוא צוה אותנו בתורה כיצד להתנהג.

על ידי קיום מצוות התורה, נהיה אנשים טובים ונתנהג באופן ראוי, וכך העולם כלו יהיה במצב טוב יותר.

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

דממה שורה בהיכל בית הכנסת, אפסר היה לחוש את המתח שבאוויר, העינים התרוצצו מבימת בית הכנסת לכאונן של הרב החדש שהתרום זה עתה מכסאו, ופסע בארשת תקיפה ונחושא לבימת בית הכנסת.

פניו להבים, עיניו כשני גצי אש, בתקיפות שלא הסתדרה עם פניו העדינות נעמד מול האיש שזה עתה נגש אל ספר התורה ובקש לפתח בברכות התורה: 'מה לה' ולתורה?! יהודי שמוסר את אחיו לשלטונות, אין לו דבר עם התורה, בודאי לא בפרהסיא. איד אמה מהין לעלות ולנשק את ספר התורה בו בזמן שאמה מטיל את חמתו על כל יהודי העיר. צא מכאן, מלשין'.

נחור מעט לאחור, ננסה להבין מה הביא את רבי נחום, רבה של שאדיק, לבזות כף אדם קבל עם ועדה ולגרשו מבית הכנסת.

חיים שקטים ויפים חיו בני העיר שאדיק, מהם בעלי מלאכה, נגרים, נפחים, בנאים וכיוצא בזה, ומהם תגרים העוסקים בסחר מר, מי בספסרות, מי בקניית סחורה בסיטונות ומכירה בקמעונות בחנויות קטנה או בדוכן זעיר בכפר השוק. לא עשירים היו, אבל כל אחד מהם התאמץ לגמור את החדש ולפרנס את המשפחה בכחות עצמו. מושל העיר התייחס אליהם בכבוד, קבל בשמחה את מתנות החג שנשלחו לו מפעם לפעם כדמי 'לא יחרץ', ולא הציץ להם יתר על המדה בעניני המסים ושאר הענינים הפרוידואליים.

כך התנהלו להם החיים על מי מנוחות, עד לבואו של המלשין. המלשין היה אדם שחי מצרותיהם של אחרים. בכל מקום שהגיע, הפך חיש מהר להיות שנוא נפשם של בני המקום. מסתובב היה ברחובות ובשוקים, מהלך בין הולכי הרקלי, מרחרחר בכל מקום שבו עולה ריח של אי שמירת חק, תופר תיק פלילי לקרנן התורן, ואף רץ עם הנתינים המתקנים אל בא כח השלטון.

כמובן, השלטונות מתניחים להלשנות מסוג זה כמקור נאמן, ואותו הם מתגמלים בהתאם במתנות, בהטבות מס ובמידע מסחרי חיוני. ומשפטים בתיקים המוכנים שנמסרו להם כדי להעמיד לדין את אלה שלא מתאימים את עצמם לספרי החקים.

כמו במקומות אחרים שבהם עשה חיל במלאכתו זו, גם כאן מצא מהר מאד און קשבת אצל המושל, שהבין כי ירוח יותר מהלאמת רכוש ומהשלטת קנסות עתק, מאותם מתנות חג ודמי 'לא יחרץ' ששלחו לו יהודי העיר עד כה.

כך בדיוק הפכו חייהם של יהודי שאדיק מחיים שלווים וננוחים לחיים של פחד מתמיד ושל סייט מתמשך. פחדו לדבר, שמא און קשבת מסתתרת מאחורי הקרי. חששו לסחור, אולי יש צופה. נמנעו ממתנות, פן יחשדו במתן שחד - חיים שאינם חיים. והוא, על סוסו האביר, משוטט היה ברחובות, מטיל חתולו, נהנה ממבטי האימה של בעלי החנויות והסוחרים, מרצה ממעמדו, ורוקם תכנית לעתיד.

כל זה לא מנע ממנו מלבוא אל בית הכנסת מדי שבת בשבתו, בכל זאת יהודי הוא. מקום של כבוד סמוך ונראה למקומו של ראש הקהל במזרח בית הכנסת רכש לו בכסף מלא ובמבט תקיף בגבאי. נכנס היה אל בית הכנסת בעצומה של תפלה, שיבחינו הכל כי 'בבדו' נכנס. מתישב על מקומו, ממתין לרגע שבו יכריז הגבאי בקול 'עמד...' ויזקרא לו לעלות לתורה בעליית 'שלישי' המבקדת.

הגבאי מעולם לא שכח. השלישי הפך להיות בחזקתו של המלשין, גם הוא כמו כלם פחד. ואין פוצה פה ומצפצף, איש לא היה למחות על בזיונה של תורה, לא היה מבין הקהל מי שיאזר אומץ ויאמר את שגבל כלם.

עד שהגיע רבי נחום לכהן פאר כרבה של שאדיק, ושם חץ למחזה המביש, שבו עוכר ישראל מקבל את המבקדת שבעליות מדי שבוע. 'צא מכאן!' צעק הרב, ועיני הקהל ננעצו במלשין אדם הפנים שגר את רגליו החוצה. עיניו הבטיחו נקמה, ורבים חששו לשלומו של הרב התקרי, שלא נשא פנים לעז הפנים.

חלף שבוע, ורבי נחום הצרד לעזב את העיר, תלמיד משכבר הימים הזמין אותו לשמש כסנדק בברית שאליה יכניס את בנו הרב בעצירה הסמוכה. בעודם בדרך הבחינו בסוס מתקרב בדהרה, לבו של התלמיד פג, על הסוס רוכב המלשין שגרש הרב בשבת האחרונה מבית הכנסת בבשת פנים. כשברכו רועדות מפחד, מביט הוא אל רבי נחום שיושב רגוע, עיניו מפיקות נעם, ופניו אומרות שלווה, כאלו אינו שתר למתרחש ובא. הסוס מתקרב, דמותו הנועסות של הרוכב נראית בברור, פניו מעידות כי הוא זומם רע. התלמיד מתכווץ לגונן על הרב בגופו, אך מבט נוקב מצד רבו מורה לו לחזור למקומו.

האיש יורד מהסוס, ולתדהמת התלמיד המלוח, פניו הנועסות נעלמו כלא היו, כשדמעה קלה מבצבצת בקצה עינו נגש אל הרב בהכנעה ופורץ בככי: 'אנא, ימחל כבודי... אני מבטיח מכאן ולהבא לתשן הכל... אהפך לאדם אחר... בבקשה ממך'. עוד דקות ארוכות המתקו שית, עד שעלה האיש חזרה על סוסו ונעלם בדהרה.

- 'בודאי תמה אתה לדעת מה התרחש כאן', פנה הרב לתלמיד שהיה עד לכל המתרחש אספר לה אפוא, ותלמיד מכה לכל ימי חייו. באותה שעה שראיתי את האיש מתקרב ובכונתו להשחית, חפשי בלבי נקדת וכות כלשהי על האיש. משהו שאוכל לראות בו טוב, נקדה של אור. וכשמצאתי משהו מקון, הפכתי בלבי וגליתי אהבה כלפי הטוב שבו. מרגע לרגע הוספתי ברגשות אהבתי אליו, ואף הוא נמס כנגדי. כי 'כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם'!

באדיבות 'שלום לעם'

זוכה מאירי לפרשת בשלח:
מעין רחל פיינגולד מירושלים!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

פרשת משפטים חש"פ

שאלות בפרשה

חידת חדגא:

מצאו בפרשה לפחות
3 מצוות שונות שמוזכר
המספר 6 בהקשרן!

1. כמה שנים עובד עבד עברי?

2. למי נועדו ערי המקלט?

3. מי שחפר בור ונפל בו שור האם הוא חייב בתשלום על נזקיו?

4. מה הדין של מי שגנב שור ומכר אותו?

5. האם מותר לתת בשר טרפה לכלב?

6. איזה חג נקרא "חג הקציר"?

7. כמה זמן היה משה בהר סיני כשעלה אחרי מתן תורה? (סוף הפרשה)

חידת פולקע:

איזו אבן מאבני החושן
מוזכרת בפרשה?

תפזורת נושאי הפרשה

ו	נ	ע	נ	ח	נ	ז	י	ק	י	נ	ס	מ	י	ט	פ	ש	מ	ז	י
ו	ל	ל	ח	ש	ו	ו	ר	ש	מ	י	מ	ב	ק	ק	כ	ק	ר	נ	ח
נ	ה	ס	ר	ט	ק	ב	ט	פ	נ	ו	ב	מ	ט	י	ט	ח	ר	פ	
ל	צ	ח	ה	צ	ע	ע	צ	צ	ז	א	ע	נ	ז	ע	ב	ג	ר	ז	
א	ד	א	ק	ד	מ	י	ר	מ	ו	ש	ה	ד	ו	ב	ג	נ	ה	ל	
ק	ג	צ	ב	ז	כ	מ	ו	ר	י	ח	ט	ד	י	ט	י	ש	ו	ל	
ב	ח	ע	א	מ	ה	ע	ב	ר	י	ה	ש	מ	י	מ	ע	ר	י	ר	
ר	ג	ע	מ	ל	א	ע	ע	י	נ	י	ס	ר	ה	נ	ו	ו	ל	נ	
נ	ל	ג	ש	ט	ד	ז	א	צ	נ	פ	ו	ג	א	ז	ג	ש	פ	ק	
פ	ג	ב	א	מ	ח	ח	ר	ח	ט	ח	פ	ב	ר	ד	פ	פ	ר	ק	

אוצר מילים

עבד עברי	מבעה
אמה עבריה	אש
מכה אדם	שומרים
שור שנגח	משפטים
נזיקין	מועדים
בא במחחרת	הר סיני

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

